

Ord gjentog dette Forslags Historie — at Jernbaneselskabet har andraget paa at maatte anvende et Beløb af 1 Million Kroner til Driftsmateriellets Udvidelse. Der er i Aarens Løb sørget omhyggelig for Driftsmateriellet fra Jernbanebestyrelsens Side. Garantien derfor ligger allerede i Regeringens Kontrol, man behøvede ikke at søge hen til nogen anden, men den ligger jo naturligvis ogsaa i et forstandigt Selskabs egen Interesse. Der er anskaffet nyt Materiel, ikke blot hvor nye Jernbaneanlæg gjorde det fornødent, men ogsaa hvor de ældre Baners Brugten havde medført Slid og Nødvendigheden af Reparationer eller nye Erhvervelser. Jeg tror at turde sige, at Principet i saa Henseende hos Jernbanebestyrelsen har været det, at det daglige Slid, om jeg maa kalde det saaledes, der kun kræver sædvanlige Istandsættelser, bæres af Aarets Driftsindtægter, medens man derimod, naar der fordres større Anskaffelser af Sveller, Skinner o. s. v., tyer til Selskabets Forstærkningsfond; thi vel findes en saadan Fond ikke udtrykkelig nævnt i Statutterne, Jernbaneselskabet har kun en Reservecfond, men denne indbefatter i sig en Fornyelsesfond, saaledes som det meget ofte udtrykkelig benævnes ved andre Jernbaneselskaber. Reservecfondens Midler skulle ikke blot anvendes til at bøde paa større Uheld og afhjælpe ekstraordinære Mangler, men ogsaa tjene om en Fornyelsesfond, der kan bidrage til Materiellets Vedligeholdelse. Men uagtet denne principmæssige Fremgangsmaade har det vist sig, at der paa Grund af den stærkt udviklede Drift trænges til en større Anskaffelse af Materiel, og Selskabet har i et Andragende til Ministeriet opgivet, hvad der i saa Henseende anses fornødent, det er i det Hele anslaaet til et Beløb af 1 Million Kroner. Man har naturligvis ikke kunnet tænke paa, at dette Beløb skulde tages af Aarets Driftsindtægter, hvad der jo vilde være utænkeligt, at man vilde bebyrde nogetsemhelst Selskab med, og man har ei heller kunnet bringe i Forslag, at det skulde tages af Reservecfonden, der i saa Tilfælde fuldt vilde medgaa, saa at man i ekstraordinære Tilfælde vilde savne en Fond, hvortil man kunde ty, men man har foreslaaet at det skulde bæres af Selskabet selv derved, at dets Aktiekapital blev udvidet, eller at det paatog sig en Prioritetsgjæld. Jeg tror virkelig, at man i andre Aktieselskaber anser et slikt Tilbud for meget antageligt; det forekommer mig derfor, at da Regeringen har sluttet sig til denne Ansøelse, burde Forslaget ikke have mødt Modstand, og jeg haaber, at det høie Thing vil understøtte den høitærede Indenrigsminister, naar han gjør Forslag om at gjengoptage en Bestemmelse i denne Retning.

Maa det endnu være mig tilladt at gjøre et Par Bemærkninger ved § 1 og de i Forslag bragte Baner. Den vigtigste og mest praktiske, den, som vel ogsaa har den nærmeste Fremtid for sig, er Jernbanen under Nr. 4, Havnebanen, der fra Kjø-

benhavns Banegaard føres over Vesterbro og efter nærværende Forslag til et Punkt i Nærheden af Nyhavn. De Forhandlinger, der hidtil have fundet Sted mellem Jernbaneselskabet og den høie Regering, ere ikke gaaede ud paa, at Havnebanen skulde føres til Nyhavn; man har, som vistnok det ærede Thing bekjendt, tænkt sig, at den skulde standse ved Kristiansgade. Jeg tror imidlertid ikke, at det fra Jernbaneselskabets Side vil møde nogen Erindring imod at føre Jernbanen til Nyhavn, under Forudsætning af, at der ydes tilstrækkelige Midler og tilstrækkelig Tid dertil; men i saa Henseende veed jeg, at Selskabets Bestyrelse nærer nogen Tvivl, om Lovforslaget gjør fuld Tydighed. Jeg skal i saa Henseende for det Første bemærke, at det i det Andragende, der oprindeligt kom fra Regeringen til Jernbaneselskabet, og under de Forhandlinger, der have fundet Sted mellem Regeringen og Selskabet, altid har været en Forudsætning, at der, naar en saadan Havnebane førtes fra den nuværende Jernbanegaard over Vesterbro, maatte ske en Udvidelse af Godsbanegaarden, og det saavel Nord som Syd for Vesterbro, og at der i Indstillingen fra Jernbaneselskabet udtrykkelig var optaget en Bestemmelse herom. En Bestemmelse herom savnes imidlertid i Lovforslagets § 1, Nr. 4. Jeg tvivler nu ikke om, at det har været Meningen under det Forslag, som stilles, at indbefatte ogsaa, hvad der er nødvendigt til Erhvervelsen af en saadan ny Godsbanegaard, som saavel Regeringen som Selskabet anser for nødvendig; men jeg veed, at Jernbanedirektionen vil anse det for ønskeligt, at en Udtalelse herom maatte finde Sted. Spørges der nu, hvilke Midler der bydes til Udførelsen af denne Bane, saa vil man af § 5 se, at det er 2,400,000 Kr. Det oprindelige Forslag i Indstillingen fra Selskabets Side, da det forudsattes, at Banen skulde standse ved Kristiansgade, gik ud paa 1 Million Rd., — altsaa 2 Millioner Kr.; men der er siden den Tid forløbet over 1½ Aar, og det vil være det høie Thing bekjendt, at i dette Tidsrum Alt er steget i Pris. — Grundene kunne kun erhverves under meget byrdefulde Billaar, Materiale og Arbejde er stegen i Pris, og som Følge deraf vil den Million Rd., man for 1½ Aar siden tænkte paa, utvivlsomt nu være stegen til 1,200,000 Rd.; det vil sige hele det Beløb af 2,400,000 Kr. som Lovforslaget stiller til Raadighed; men nu foreslaas der jo at gaa videre, idet Jernbaneselskabet skal føre Banen over Børsgraven til et Punkt i Nærheden af Rjøbenhavn. Dette vil medføre en i og for sig meget betydelig Bro over Børsgraven og fremdeles Anlægget af et Spor gennem hele Havnegaden til Nyhavn. Omkostningerne hertil ere neppe tagne under Overveelse, og jeg tror derfor, at det vil være nødvendigt at forhøje Beløbet til 3 Millioner Kr. Jeg har dernæst nogen Tvivl, skjøndt jeg i saa Henseende ikke tør udtale mig med fuld Bestemthed, om det Tidsmaal, der